

РЕШЕНИЕ

№ 39757

гр. София, 28.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 11.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разглежда дело номер **5589** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба от В. В. Н., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез адв. С. П. със съдебен адрес [населено място], пл. „Съединение“№3, ет.4, офис 411 срещу Заповед № 25-4332-002682/13.05.2025г, издадена от Г. П. на длъжност младши автоконтрольор в отдел ПП към СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП на жалбоподателката е наложена ПАМ – временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца.
С жалбата се твърди, че оспорения ИАА е незаконосъобразен. Твърди се, че не е извършено нарушение, тъй като жалбоподателят не е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества. Посочва се, че жалбоподателят е оспорил показанията на апарата/ дръгтест 5000 / и определящ ще бъде резултатът от химико-токсикологичното изследване. Иска се отмяна на ЗППАМ № 25-4332-002687/13.05.2025г, издадена от Г. П. П. на длъжност младши автоконтрольор в отдел Пътна Полиция към СДВР като незаконосъобразна и необоснована.
В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Т. Т., който поддържа жалбата и моли за отмяна на ПАМ с оглед постъпилото химико-токсикологично лабораторно изследване от ВМА- С.. Претендира разноски.
Ответникът- младши автоконтрольор в Отдел Пътна полиция-СДВР Г. П. П. не се явява, не се представлява. С писмен отговор от 26.06.2025г от пълномощник юрк П. оспорва жалбата, моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана и да остави в сила процесната заповед. Иска се присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР и прави възражение за прекомерност по отношение на претендираното адвокатско възнаграждение

СГП не изпраща представител и не взема становище по същество.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, 67- МИ СЪСТАВ, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед на жалбоподателя В. В. Н. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – затова че на 13.05.2025г около 12:20 часа управлява МПС Ф. голф с табели с рег [рег.номер на МПС] в [населено място] на [улица] след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установено с техническо средство ДръгТест 5000 STK, предназначен за едновременно, качествено доказване за наличие на до 8 анализирани вещества от човешката слюнка на наркотични вещества или техни аналози в 12:24, от което са налице материалните предпоставки на чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП за прилагане на ПАМ временно отнемане свидетелството за управление на МПС. Предвид горното на основание чл.22 от ЗАНН във връзка с чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП на В. Н. е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС но за не повече от 18 месеца. На основание чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП е отнето СУМПС №284172803. В оспорената заповед като фактическо основание за издаването ѝ е посочен АУАН №GA4110503/13.05.2025г.

На жалбоподателката е съставен Акт за установяване на административно нарушение № GA 4110503, съставен на 13.05.2025г от Г. П. П. на длъжност мл. автоконтрольор в отдел ПП при СДВР и свидетел А. С. С. - очевидец, за това, че на 13.05. 2025г. около 12,15 часа в [населено място], по [улица] с посока на движение от [улица]към [улица]управлява лек автомобил Ф. Голф с рег [рег.номер на МПС] , регистриран на Ц. П. Н. ЕГН [ЕГН] и пред номер 4 спира за престой върху пешеходна пътека, обозначена с пътна маркировка М8. При извършената проверка за употреба на наркотични вещества и техни аналози с техническо средство Дръг тест 5000 с фабричен номер ARPK0021 и проба номер 146 е отчела положителен резултат за употреба на Амфетамин. На водача е издаден талон за медицинско изследване номер 264703 за ВМА. С горното В. Н. е извършила административно нарушение на чл.98, ал.1 т.5 от ЗДвП и чл.5, ал.3, т.1 от с.з. Актът е връчен на нарушителя на датата на съставянето му.

Показанията на техническото средство са били оспорени от жалбоподателя.

На жалбоподателя е издаден медицински талон за изследване бл. № 264703.

В талона за медицинско изследване е била отбелязана извършената предварителна проба в 12,24ч. на 13. 05.2025г. с техническо средство- дръгтест 5000 с фабр.№ ARRC-0021, показала положителен резултат за амфетамин.Т. е връчен на водача в 13,30 часа на 13.05.2025г., като е записано да се яви до 40 минути от връчването му във ВМА.

В приложения протокол за медицинско изследване и вземане на биологична проба, изготвен от лекар във ВМА С. токсикология, на 13.05.2025г, в 14:10ч е отразено, че лицето отрича употреба на лекарствени продукти през последните 24 часа, при прегледа не се установява мирис на алкохол, наличие на абстинентни явления, промяна в координация, съзнание и поведение, няма неволево хоризонтално или вертикално ритмично движение на очите. Установява се активен словесен контакт, лицето посочва заболявания „аденом на хипофизата4, като в частта наркотични вещества или техни аналози или други средства, нарушаващи способността за управление на МПС, лицето отрича употреба.

Взетите от жалбоподателя биологични проби/ кръв и урина/ са изпратени във ВМА за извършване на химико-токсикологично лабораторно изследване, като пробите кръв и урина отговарят на изискванията за токсикологично изследване в ХТЛ-ВМА, видно от отразенот в Съдебна химико-токсикологична /токсикохимична/ експертиза рег №И-6827/10.07.2025г.

Изготвена е химико-токсикологична експертиза с рег №И-6827/10.07.2025г. на ВМА.Съгласно същата, предоставените проби са годни, отговарят на изискванията за токсикологично

изследване, а при анализа им, след извършени изследвания, резултатът е отрицателен за наличие на алкохол, отрицателен за наличие на тетрахидроканабинол/ метаболити, метадон, кокаин, опиати, амфетамин, екстази, метамфетамин, барбитурати и бензодиазепини. В представената за анализ проба на кръв не се доказва присъствие на амфетаминов тип стимуланти. Аналогичен е анализа на пробата урина на лицето - не се открива алкохол, като видно от имуноаналитичното изследване е дал отрицателен резултат за тетрахидроканабинол/ метаболити, метадон, кокаин, опиати, амфетамин, метамфетамин, екстази, трициклични антидепресанти, барбитурати и бензодиазепини.. В заключение от извършените изследвания на жалбоподателката Н. не се установило наличие на алкохол и наркотични вещества.

Приети са по делото документите от административната преписка и представените от страните и изисканите от съда медицински документи.

От правна страна съдът намира следното:

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Предмет на настоящото съдебно производство е индивидуален административен акт - принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 1 б. "б" от ЗДвП.

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените по делото заповеди, съдът намира, че атакуваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган. Обжалваният акт е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма. В ИАА са посочени фактическите обстоятелства, възприети от органа, както и правните му съображения.

Оспорената заповед е издадена при неправилно приложение на материалния закон и в противоречие с целта на закона.

Според чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания, за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. Б от ЗДвП: „ За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи“.

При анализ на цитираната разпоредба е видно, че тя съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата. Описаните подробно в заповедта факти представляват фактическото основание за издаването ѝ и юридически факт, от който органът черпи правомощията си и въз основа на който се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразността на властническото произнасяне. В случая, за да приложи ПАМ по отношение на жалбоподателката, административният орган е посочил като фактическо основание обстоятелството, че жалбоподателката е управлявала МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установено посредством проверка с дръгтест 5000

В чл. 171, т. 1, б. Б предложение от ЗДвП изрично е записано- „при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи“ .

Съгласно чл. 174, ал. 4 от ЗДвП редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, е този, определен с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието

Редът, по който се установява употребата на наркотични вещества или техни аналози, е регламентиран в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието/Наредбата/.

Съгласно чл. 3а от Наредбата установяването на употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1 лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2 лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3 физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. Значението на резултатите от химико-токсикологичното лабораторно изследване е подчертано с разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1/19.07.2017 г., предвиждаща, че именно резултатът от това изследване е определящ по отношение на констатацията за употреба на наркотични вещества.

Настоящият случай попада в хипотезата по чл. 3 а, т.2 от Наредбата и приетата токсикохимична експертиза безспорно установява, че лицето не е употребило наркотични вещества.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, при химико-токсикологичното лабораторно изследване за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози се анализират предоставените проби урина и кръв. Употребата се доказва чрез резултата от изследването на кръвната проба. При липса на проба урина изследването се извършва само с пробата кръв.

Приложената химико-токсикологична експертиза, изготвена от ВМА, представлява химико – токсикологично изследване по чл. 24, ал. 2 от Наредба № 1/19.07.2017 година. Експертизата е категорична и не съдържа никакво съмнение досежно липсата на наркотици в пробите кръв и урина на жалбоподателката.

Доказателствата по делото установяват по категоричен начин, че жалбоподателката не е управлявала МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози в деня на проверката, защото в разпоредбите на чл. 171, т. 1, б. Б предл. последно от ЗДвП във връзка с чл. 23, ал. 1, изр. второ от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване на концентрацията на

алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози е регламентирано, че употребата на наркотични вещества или техни аналози се доказва чрез резултата от изследването на кръвната проба, като по нормативен ред е призната по-висока степен на достоверност на резултата от кръвното изследване спрямо резултатите от тестването с техническо средство и/или от изследването на проба урина /в този см. решение по адм. д. № 7537/2024 г., VII о., решение по адм. д. № 7477/2024 г. на ВАС, решение по адм. д. № 6487/2023 г. на ВАС/.

В тежест на административния орган, издал оспорения акт, е да докаже пред съда наличието на извършено административно нарушение за преустановяване на което е издадена процесната ПАМ. В конкретния случай това не е сторено, а правомерността на упражнената компетентност пряко се опровергава посредством проведеното медицинско изследване от ВМА.

Целта на налагането на принудителни административни мерки по чл. 171 от ЗДвП е осигуряване безопасността на движението и преустановяване на административните нарушения. От визираните по-горе по делото писмени доказателства се установява, че не е налице извършено административно нарушение от страна на жалбоподател.

По изложените съображения ЗПАМ се явява незаконосъобразна и подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал.1 от АПК, искането на жалбоподателя за разноски се явява основателно, поради което разноските следва да бъдат заплатени от СДВР съобразно правилото на § 1, т. 6 от ДР на АПК. Разноските възлизат общо на 1000 лева, съгласно представения списък, като са налични доказателства за реално заплащане на адвокатския хонорар в сочения размер. С т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. ОСГТК на ВКС е прието, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. Видно от приложения договор за правна помощ в случая сумата от 1000 лева е заплатена в брой и разноските за адвокатския хонорар са направени. С писмения отговор е направено възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар, което следва да бъде отхвърлено, при отчитане процесуалната активност на оспорващата страна и явяването му по проведените две открити съдебни заседания.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд- София – град, III отделение, 67-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от В. В. Н., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез адв. С. П. със съдебен адрес [населено място], пл. „Съединение“№3, ет.4, офис 411 Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-002682/13.05.2025г, издадена от Г. П. на длъжност младши автоконтрольор в отдел ПП към СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП на жалбоподателката е наложена ПАМ – временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на В. В. Н., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк][жилищен адрес] сумата от 1000 лева за разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: